

ЛЕГКО ЧИТАЕМ ПО-ТУРЕЦКИ

Омер Сейфеддин

**САМЫЕ СМЕШНЫЕ
ИСТОРИИ
НА ТУРЕЦКОМ
ЯЗЫКЕ
Уровень 1**

*Адаптация текста, составление комментария,
словаря и упражнений
С. Р. Серазидиновой*

Издательство АСТ
Москва

УДК 811.512.161(075)
ББК 81.2Туз-93
С28

Сейфеддин, Омер.

С28 Самые смешные истории на турецком языке. Уровень 1 = En Komik Türkçe Hikâyeler / Адаптация текста, составление комментария, словаря и упражнений С. Р. Серазидиновой. — Москва: Издательство АСТ, 2024. — 128 с. — (Легко читаем по-турецки).

ISBN 978-5-17-165084-1

Хотите изучать турецкий язык с удовольствием? Тогда легкие и забавные истории одного из известных турецких писателей Омера Сейфеддина как раз для вас!

Все новеллы адаптированы для начинающих, каждая сопровождается упражнениями с ответами, а в конце пособия вы найдете словарь с лексикой, встречающейся в тексте. Небольшие комментарии позволяют лучше понять смысл отдельных фраз, а размер рассказов комфортен для чтения и дома, и в дороге.

Пособие подходит для всех, кто начинает изучать турецкий язык.

УДК 811.512.161(075)
ББК 81.2Туз-93

ISBN 978-5-17-165084-1

© Серазидинова С. Р., 2024
© ООО «Издательство АСТ», 2024

Rüşvet

Çarşı meydanının büyük çınar ağaçları fısıldıyorlardı. Kuvvetli bir rüzgâr esiyordu. Avukat Hacı Namık Efendi, kağıtlarım uçmasın diye¹, küçük dükkânının camlarını indirdi. Sonra gitti, açık kapıyı itti. O zaman gördü ki sarıklı, kısa boylu, yuvarlak bir köylü yaklaşıyordu. Omzunda çantası, elinde atının yuları vardı:

— Merhaba Ali Hoca, dedi, böyle vakitsiz ne arıyorsun burada? Daha pazara iki gün var...

Köylünün siyah, sivri iki nokta gibi minimini gözleri vardı. Onları daha fazla küçülttü:

— Aleyküm selam, Namık Efendi! Belaya düştüm. Bir dava için geliyorum... diye başını salladı.

— Ey, gel, biraz konuşalım.

— Konuşalım.

---

¹ Повелительно-желательное наклонение + diye переводится как «чтобы». «Чтобы мои бумаги не разлетелись».

— Derdini anlat bana.

— Senden başka zaten kime anlatacağım?

Atının yularını bir direğe bağladı. Küçük dükkâna girdi. Ceviz yazı masasının sağında-ki hasırlı alçak sedire oturdu. Çantasını yanına koydu. Namık Efendi ona bir tütün kutusu uzattı. Ali Hoca sigara sardı ve davasını anlattı. Karşı tarafı, köyün muhtarı Huysuzoğlu'ydu. Onun arsasının üzerine Ali Hoca vaktiyle bir bina yapmıştı. Şimdi o, bu binayı kabullenmeye çalışıyordu². Halbuki binanın sahibi, yerin de sahibiydi demekti... Namık Efendi kır sakalını kaşdı. Gözlüğünün üstünden baktı:

— Sen haksızsın Ali Hoca! dedi.

— Haksız mıyım?

— Evet.

— Hayır, ben haklıyım. Niye binayı yaparken³ sesini çıkarmamış?

— Çıkarmasın.

— Ben haklıyım, biliyorum, Namık Efendi.

Davadan vazgeçmem.

² -maya çalışmak — пытаться, стараться что-то сделать. «Старался присвоить».

³ Аффикс -ken имеет значение «когда...». «Когда строил».

— Kaybedeceksin!

— Kaybedeyim, zararı yok. Ama davadan vazgeçmem.

Namık Efendi haksız davaları alamazdı. Ali Hoca'nın teklifini reddetmek istiyordu. Fakat, Bozoyük köyünün halkı otuz senelik müşterileriydi. Eşek, ahırını nasıl biliyorlardı, onun dükkânını da aynı şekilde biliyorlardı, hükümetteki her işleri için ona başvurmaya alışmışlardı⁴. Nihayet,

— Pekala, senin bu işine bakayım. Ama kaybedeceksin, o zaman bana darılmayacaksın! dedi.

— Darılmam, ama niye kaybedeceğim?

— Çünkü haksızsın.

— Hâkime güzel bir koç göndereyim mi?

— Ne?

— O zaman davayı kazanamaz mıyım?

— O zaman hiç şüphesiz kayberdersin işte!

— Niçin?

— Yeni hâkimi bilmiyorsun, tanıdıkların gibi değil...

Ali Hoca avukatının heyecanını anlayamıyordu. O yeni hâkimi uzun uzun övdü, ken-

---

⁴ -maya alışmak — привыкать что-то делать. «Привыкли обращаться».

disi de dinledi. Bu adam rüşvetin, hediye nin korkunç bir düşmanıymış! En haklı bir davacı kendisine rüşvet vermeye çalışsa⁵, o saatte onu haksız çıkarırmış! Ali Hoca:

— Allah böyle doğruları korusun! diye dua etti. Namık Efendi:

— Amin, amin! dedi.

Dava, doğruluk hakkında bir saat kadar konuş tular. Anlaştılar. Avukat ümitsizdi. Bu işi hatır için alıyordu. Haksızlık o kadar meydandaydı ki...

* * *

İki hafta sonra, aynı saatte Ali Hoca, yeşil boyalı dükkânın kapısında göründü. Namık Efendi bir dilekçe yazıyordu. Gözlüğünün üstünden müşterisini gördü, güldü:

— Hoşgeldin! Ne dersin, davayı kazandık! dedi.

Bir haftadır şaşırıyordu: Hâkim bu kadar haksız bir hükmü nasıl verdi. Ali Hoca soğukkanlı:

— Ben bir koç gönderdim, onun sayesinde kazandık! cevabını verdi.

---

⁵ Аффикс -sa передает значение условия. Çalışsa — если попробует.

- Ne! Sen hâkime bir koç mu gönderdin?
— Evet.
— Buna cesaret ettin ha...
— Evet, ama sen bana “Rüşvet düşmanıdır, kim hediye verirse haksız çıkar” dememiş miydin?
— Evet.
— Ben de koçu gönderdim, ama kendi ismini vermedim.
— Ya ne yaptın?
— Karşı tarafım, muhtar Huysuzoğlu’nun ismini verdim.

İhtiyar avukatın kalemi elinden düştü. Arkasına dayandı. Karşısındaki parlak minimini siyah gözlere baktı. Meydandaki büyük çınar ağaçlarının derin fısıltıları, kapıdaki Ali Hoca’nın yanlarından, tepesinden, bacaklarının arasından giriyor, dükkânın içini dolduruyordu...

УПРАЖНЕНИЯ

1. Соедините части выражений:

1. belaya		a. sarmak
2. sigara		b. kazanmak
3. başını		c. düşmek
4. hüküm		d. sallamak
5. davayı		e. vermek

2. Переведите следующие слова и выражения:

Ветер дует, искать в неподходящее время, рассказывать о своей проблеме, хозяин здания, чесать бороду, возражать (= подавать голос), отказаться от иска, отклонять чье-то предложение, обижаться, отправить барашка, давать взятку, молиться, из уважения, писать заявление, осмелиться на что-то, откинуться назад.

3. *Вставьте пропущенные слова:*

- a. Avukat Hacı Namık Efendi, kağıtlarım _____ diye, küçük dükânının camlarını indirdi.
- b. Onun arsasının _____ Ali Hoca vaktiyle bir bina yapmıştı.
- c. Namık Efendi _____ davaları alamazdı.
- d. Eşek, ahırını nasıl biliyorlardı, onun dükânını da _____ biliyorlardı.
- e. En haklı bir _____ kendisine rüşvet vermeye çalışsa, o saatte onu haksız çıkarırmış!
- f. Ben bir koç gönderdim, onun _____ kazandık!

4. *Найдите верные утверждения:*

- a. Ali Hoca kasabaya pazar için gelmedi.
- b. Muhtar Huysuzoğlu'nun binaya hakkı vardı.
- c. Namık Efendi davayı memnuniyetle aldı.

- d. Bozoyük köylüleri çeşitli avukatlara başvururdu.
- e. Yeni hâkim rüşvet ve hediyeleri kesinlikle kabul etmezmiş.
- f. Ali Hoca çok kurnaz bir adamdır.

5. *Расставьте слова в правильном порядке:*

- a. elinde / omzunda / atının / vardı / çantası / yuları
- b. sağındaki / sedire / ceviz / yazı / alçak / oturdu / masasının / hasırlı
- c. köyünün / senelik / Bozoyük / otuz / müşterileriydi / halkı
- d. böyle / etti / doğruları / diye / Allah / dua / korusun
- e. avukatın / düştü / ihtiyar / kalemi / elinden

ОТВЕТЫ

1. 1c, 2a, 3d, 4e, 5b
2. Rüzgâr esiyor, vakitsiz aramak, derdini anlatmak, binanın sahibi, sakalını kaşı-

mak, sesini çıkarmak, davadan vazgeçmek, (-nın) teklifini reddetmek, darılmak, koç göndermek, rüşvet vermek, dua etmek, hatır için, dilekçe yazmak, bir şeye cesaret etmek, arkasına dayanmak.

3. a. uçmasın, **b.** üzerine, **c.** haksız, **d.** aynı şekilde, **e.** davacı, **f.** sayesinde

4. b, e, f

5. a. Omzunda çantası, elinde atının yuları vardı.

b. Ceviz yazı masasının sağındaki hasırlı alçak sedire oturdu.

c. Bozoyük köyünün halkı otuz senelik müşterileriydi.

d. Allah böyle doğruları korusun! diye dua etti.

e. İhtiyar avukatın kalemi elinden düştü.

Yeni Bir Hediye

Yemekten belki bir saat önce kalktılar. Karı koca, kahvelerini, her zamanki gibi yalının balkonunda içtiler. Ay gümüş bir tepsiye benziyor, her tarafı aydınlatıyor, dargın denize uzun ve yaldızlı yansımasını bırakıyor; yorgun dağları, ışıksız yalıları, bülbülsüz koruları mor ve serin sisle örtüyordu. Sadi Bey üçüncü sigarasını da bitirdi. Bu, sıska bir gençti; otuz yaşına gelmedi ama artık altmışını tamamlamış gibiydi. Saçları dökülmeye başladı⁶, şimdi tepesinde tek bir kıl bile yoktu. Kafası ayın ışığıyla bir balkabağı gibi parlıyordu. Gözlerini uzaklara, pek uzaklara dikmişti...

Karısı Cevriye Hanım — kocasına inat — gürbüz, şişman, genç, dinç bir vücuttu. Yirmi beş yaşındaydı. Ama, o kadar körpe görünüyor-

---

⁶ -maya başlamak — начинать что-то делать. «Начали выпадать».

du ki... Tanıdıkları hep; “Ancak on dördünde...” diyorlardı. Hem de şairdi. Kafiye onu hayat ik-siri gibi etkiliyor, yeni şiirler okuyor, bu yazın dayanılmaz sıcağında dondurma yemiş gibi fe-rahlıyor, günde on iki defa karnı acıkıyordu.

— Oh ne harika manzara! dedi.

Sadi Bey sesini çıkarmadı. Sanki işitmemiş-ti. Cevriye Hanım kıvrandı. Balkonun kenarını sıktı. Bir elini kalbinin üstüne koydu. Sık sık ne-fes alıyordu:

— Ah ölüyorum! diye derin derin içini çekti.

Sadi Bey uykudan uyanmış gibi, hayretle sordu:

— Niçin karıcığım?

— Üzüntüden?

— Hangi üzüntüden?

— Halimi görmüyor musun?

— Görüyorum.

— Ne görüyorsun?

— Çok yemek yedin. Biraz hazımsızlık sı-kıntısı...

— Ah, işte erkekler! diye Cevriye Hanım hüngür hüngür ağlamaya başladı.

Tepiniyor, hayali bir bisikletin tekerleklerini çevirir gibi ayaklarını hareket ettiriyor,